

det er ikke umuligt at sætte Pressens Repræsentanter i Kundskab derom, uden at man just derfor giver en Meddelelse derom til den Dømt. Naar det ærede Medlem dernæst næsten bebrejdede mig personlig, at jeg kunde gaa med til noget Saadant som at udflyde Noget af Lovforslaget til et særligt Lovforslag, og naar han betegnede dette som noget ganske Nyt og Ukjendt, saa tror jeg rigtig nok, at det ærede Medlem i saa Henseende befinder sig i en Wildfarelse. Jeg tror slet ikke, at det er noget Nyt. Jeg tror, at saadant Noget er slet ikke saa Gange tidligere, og ligesaa vist er det efter min Mening, at det i og for sig er ganske naturligt at gaa en saadan Vej som den, vi ere gaaede. Jeg tror, at der i Udvalgets Flertals Betænkning er anført tilstrækkelig gode Grunde for, at man ønsker den Del af Lovforslaget anvist Blads i et særligt Lovforslag. Naar det ærede Medlem fra Middelfart mente, at der ikke var Noget til Hinder for at vedtage Mindretallets Indstilling og derefter skride til Behandlingen af Tillægslovsforslaget, som Flertallet har foreslaaet det, maatte jeg dog maasse tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er nødvendigt, at det særlige Lovforslag blev i Overensstemmelse med Grundtrækkene i Straffelovens § 10; men naar Forandringen i Straffelovens § 10 indskrænktes dertil, at man ombytter Haandøgen med Faldøgen, bliver der staaende, at Herrettelsen skal ske offentlig. Forsaavidt altsaa det særlige Lovforslag gaar ud paa en Forandring, tror jeg, det maa siges, at der vil fremkomme en Uoverensstemmelse mellem det særlige Lovforslag og Straffeloven, som jo ikke bør eller tør finde Sted. Derjom man derimod havde i Straffelovens § 10 tillige indsat den Forandring, som er foreslaaet af Udvalgets Flertal under Nr. 1, at Livsstraf fuldbyrdes ved Faldøge i et til en Straffeanstalt eller Fængsel hørende indelukkede Gaardsrum, saa var det noget Andet, saa kunde der jo ved særlig Lov gives nærmere Bestemmelse til at regulere denne indskrænkede eller begrænsede Offentlighed. Det ærede Medlem, som fornemlig har udtalt sig imod Flertallets Forslag, var jo det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg forstod ham imidlertid saaledes, at hans Indvendinger ikke saameget vare begrundede derpaa, at han overhovedet var af den Ansuelte, at Herrettelsen skulde ske med den samme ubegrænsede og fuldstændige Offentlighed, hvormed den nu sker, som snarere derpaa, at han mente, at den Maade, hvorpaa den begrænsede Offentlighed var foreslaaet ordnet af Flertallet, maatte siges at være uheldig. Det ærede Medlem fremsførte

saaledes som en Anke imod Flertallet, at han ved 1ste Behandling havde udtalt sig for, at det kunde være rigtig, at der blev sendt en Delegeret fra enhver Sogneraadskommune i Jurisdiktionen, at der ligeledes mødte Repræsentanter for Underret, Overret og Højesteret, at disse Personer altsaa skulde være officielle Tilstuvere, og at de skulde straffes, forsaavidt de ikke vare tilstede. Ja, jeg mindes jo meget godt, at det ærede Medlem fremkom med en saadan Tanke, og jeg erindrer ogsaa, hvorledes der fra andre Sider mere eller mindre spøgefuldt blev nævnt forskjellige andre Autoriteter, som saa maasse ligesaa vel passende kunde kommanderes til at overvære Herrettelsen. Naar Udvalgets Flertal ikke har efterkommet denne Henstilling fra det ærede Medlem, tror jeg imidlertid ikke, at dette i og for sig er tilstrækkeligt til at bryde Staven over Udvalgets Flertal. Jeg for mit Vedkommende mener, at det ærede Medlems Henstilling af ham selv ved nærmere Overveielse maasse dog vil befindes at være mindre heldig. Jeg kan idetmindste ikke forestille mig, hvad der berettiger til at paalægge samtlige Sogneraad eller Sogneraadsmænd i den Jurisdiktion, hvor en Forbrydelse er begaaet, den Straf, at de paa Grund deraf skulde være pligtmæssige Vidner ved Herrettelsen. Man kan være overbevist om, at de allerfleste Sogneraadsmænd vilde anse dette for et yderst ubehageligt Tillæg til deres iforveien maasse temmelig besværlige og byrdefulde Pligter som Sogneraadsmænd, og jeg skjønner i Virkeligheden ikke, hvad der, som sagt, kan berettige os til at paalægge de uheldige Sogneraadsmænd en Straf for Noget, hvori de dog maa siges at være ganske uskyldige. Hvad der saaledes er sagt med Hensyn til Sogneraadsmændene, tror jeg kunde føres videre til andre Autoriteter, som man kunde paatænke at begunstige eller plage ved denne officielle Nærværelse. Naar det ærede Medlem imidlertid anførte imod Udvalgets Flertal, at det synes, som om man havde lagt Vind paa at begrænsede Offentligheden saameget som muligt, da tror jeg, det var en Udtalelse af ham, som er ganske uberettiget. Han støttede dette derpaa, at Tallet af dem, som jeg for Kortheds Skyld for at følge hans Exempel, vil kalde officielle Repræsentanter, var indskrænket saa meget, som Tilfældet var i Udvalgsflertallets Indstilling. Ja, det ærede Medlem sagde endog, at han langt maatte foretrække Ministerens Forslag, idet det jo forudsatte som rimeligt, at mange Flere skulde være tilstede. Jeg kan ikke Andet end glæde mig over den Tilfald, det ærede Medlem ved denne Leilighed har